

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 10 juni 2013
(OR. en)**

9635/13

**Interinstitutioneel dossier:
2012/0163 (COD)**

**CODEC 1095
WTO 111
FDI 11
PE 218**

INFORMATIEVE NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor een regeling van financiële aansprakelijkheid in verband met scheidsgerechten voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, die zijn ingesteld bij internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is - Resultaat van de eerste lezing door het Europees Parlement (Straatsburg, 20 - 24 mei 2013)

I. INLEIDING

De rapporteur, Paweł Zalewski (EPP, PL), heeft namens de Commissie internationale handel een verslag ingediend met 43 amendementen (amendementen 1-43) op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor een regeling van financiële aansprakelijkheid in verband met scheidsgerechten voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, die zijn ingesteld bij internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is. Daarnaast heeft de GUE/NGL-fractie 11 amendementen (de amendementen 44 tot en met 54) ingediend.

II. DEBAT

Er is een debat gehouden op 22 mei 2013, met onder meer een mondelinge vraag over de wisselwerking tussen het EU-recht en het internationaal investeringsrecht in het geval van tussen verscheidene EU-lidstaten gesloten intracommunautaire bilaterale investeringsovereenkomsten.

De rapporteur voor de verordening, de heer Paweł Zalewski, (EPP, PL), beschouwt zijn verslag als een van de meest cruciale verslagen van de zittingsperiode, en als een definitieve stap naar de invoering van een samenhangend en alomvattend gemeenschappelijk EU-beleid inzake buitenlandse handel. Het verslag zou leiden tot een kader dat de EU de mogelijkheid zal bieden haar financiële aansprakelijkheid te regelen die uit de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten (Investor-State Dispute Settlement (ISDS)) voortvloeit . Verscheidene EU-landen waren namelijk betrokken partij bij geschillenregelingen voor diverse scheidsgerichten. Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft de EU de exclusieve bevoegdheid gekregen voor buitenlandse directe investeringen en is zij aansprakelijk voor de financiële verbintenissen ten gevolge van burgerlijke zaken waarin zij in het ongelijk is gesteld.

De kern van de zaak is de juiste verdeling van de uit de verplichting tot schadevergoeding aan een investeerder voortvloeiende bedragen (in welke gevallen en onder welke voorwaarden betaalt de EU het bedrag van de toegekende schadevergoeding, en in welke gevallen de betrokken lidstaat).

De rapporteur wees erop dat het verslag op een ruime meerderheid van de in de Commissie internationale handel uitgebrachte stemmen kon rekenen, maar onderbrak zijn betoog over de werkingssfeer van zijn verslag om over te gaan tot de behandeling van een door verscheidene parlementsleden van diverse fracties gezamenlijk ingediende mondelinge vraag over de wisselwerking tussen het EU-recht en het internationaal investeringsrecht. Dat is de kernvraag in het dossier van de tussen verscheidene EU-lidstaten gesloten intracommunautaire bilaterale investeringsovereenkomsten, waaromtrent de Commissie zelf van oordeel is dat deze strijdig zijn met het EU-recht en derhalve moeten worden beëindigd.

David Martin (S&D, UK), Helmut Scholz (GUE/NGL, DE) en Franziska Keller (Groenen/EFA, DE), de indieners ervan, lichtten hun vraag toe. David Martin (S&D, UK) stelde dat de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten volgens de S&D-fractie overbodig is in de betrekkingen tussen volwassen rechtsstelsels. Hij beklemtoonde met name dat binnenlandse ondernemingen bij de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten niet bevoordeeld mogen worden, dat de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten er niet mag toe leiden dat de mogelijkheden waarover de overheid beschikt om beleid te ontwikkelen op het gebied van de volksgezondheid, op milieugebied en op andere gebieden, ingeperkt worden, en dat het systeem zo transparant en open mogelijk moet zijn. De auteur was evenwel van mening dat een regeling inzake de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten noodzakelijk kan zijn wanneer Europese investeerders daardoor worden aangemoedigd te investeren en het landen de mogelijkheid biedt investeringen aan te trekken die zij anders niet hadden kunnen aantrekken.

Helmut Scholz (GUE/NGL, DE) en Franziska Keller (Groenen/EFA, DE) waren van mening dat beslechting van geschillen tussen investeerders en staten de regeringen van de lidstaten het recht ontnemt hun eigen bij politieke meerderheid genomen besluiten, zoals de nucleaire uitstap of het verbod van "fracking" te verdedigen, omdat gespecialiseerde advocatenkantoren en bedrijven de bovenhand zouden krijgen boven de Europese Unie en haar lidstaten. Helmut Scholz (GUE/NGL, DE) stelde voorts dat een van de mogelijke gevolgen is dat bedrijven een bijkantoor zullen vestigen in het buitenland en vervolgens als externe eisers de EU of haar lidstaten zullen dagvaarden.

Commissielid Karel De Gucht verklaarde dat de Commissie algemeen gesproken bereid is de meeste amendementen van het Parlement te aanvaarden, in hun huidige bewoordingen of na herformulering. Dat geldt evenwel niet voor de amendementen 19, 27, 28 en 30, omdat deze het verdedigen van de belangen van de Unie door de Commissie zouden bemoeilijken en tegelijk afbreuk zouden doen aan de eenheid van de externe vertegenwoordiging van de EU.

Met betrekking tot de mondelinge vraag onderschreef het Commissielid de stelling dat bilaterale investeringsovereenkomsten (BITS) tussen EU-lidstaten strijdig zijn met het EU-recht, en voor nationale rechterlijke instanties werden aangevochten in procedures die nog steeds hangende zijn. In alle lidstaten behalve één zijn er zulke intracommunautaire bilaterale investeringsovereenkomsten van kracht. Verscheidene lidstaten zijn reeds bilateraal overeengekomen hun overeenkomsten te beëindigen. In die gevallen waarin lidstaten niet bereid zijn overeenkomsten te beëindigen, staat de Commissie klaar om haar rol spelen als hoedster van de Verdragen. Het Europees Hof van Justitie heeft in 2009 namelijk geoordeeld dat bepalingen in bilaterale investeringsovereenkomsten van Oostenrijk, Zweden en Finland betreffende het vrij verkeer van kapitaal strijdig zijn met de EU-Verdragen en het niet mogelijk maken de EU-bepalingen over de beperking van kapitaalbewegingen toe te passen. De betrokken lidstaten werden verplicht hun overeenkomsten in overeenstemming te brengen met de verplichtingen die krachtens de Verdragen op hen rusten of deze op te zeggen.

Het Commissielid gaf vervolgens toelichting bij het mechanisme van Verordening (EU) nr. 1219/2012¹, dat de betrokken lidstaten verplicht de toestemming van de Commissie te vragen alvorens opnieuw over een dergelijke overeenkomst te onderhandelen. Dat proces is net gestart, met tot dusver 29 verzoeken tot machtiging om protocollen tot wijziging van de bestaande bilaterale investeringsovereenkomsten te ondertekenen of in werking te laten treden, en 36 verzoeken om onderhandelingen tot wijziging van bestaande bilaterale investeringsovereenkomsten te openen.

Bernd Lange (S&D, DE), die het woord nam namens de S&D-fractie, steunde het Commissievoorstel.

Kriton Arsenis (S&D, GR) lichtte toe dat investeringsbeschermingsovereenkomsten volgens het Verdrag van Lissabon een bevoegdheid van de EU zijn, omdat de Commissie en de Europese Unie beter geplaatst zijn om arbeidsrechten en andere gevoelige materies te regelen waarvan gebleken is dat zij beter op EU-niveau dan in de lidstaten geregeld kunnen worden. Investeringsbescherming lijkt evenwel niet aan dat principe te beantwoorden, omdat die de democratie en arbeidsrechten in gevaar zou kunnen brengen. Hij ging dieper in op de problemen "treaty-shopping", financiering door derden en bescherming van de beginselen onpartijdigheid en transparantie, die gehuldigd worden door de Europese rechtbanken, maar niet in het kader van de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten.

¹ Verordening (EU) nr. 1219/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van overgangsregelingen voor bilaterale investeringsbeschermingsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen (PB L 351 van 20 december 2012, blz. 40).

João Ferreira (GUE/NGL, PT) is van mening dat de investeringsovereenkomsten waarover uit hoofde van de EU-bevoegdheid is onderhandeld, op gespannen voet staan met de democratische beginselen, omdat de economieën van de lidstaten verschillende behoeften hebben.

Elena Băsescu (EPP, RO) maakte kritische kanttekeningen bij de EU-bevoegdheid op dit gebied, en was van mening dat buitenlandse ondernemingen op het grondgebied van de EU meer rechten hebben dan EU-ondernemingen.

Commissielid Karel De Gucht nam opnieuw het woord en verklaarde dat regelingen voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten nodig zijn wanneer het gaat om een derde land dat geen behoorlijk functionerend rechtssysteem heeft, en een twijfelachtige reputatie op het vlak van de rechtsstatelijkheid. Daarom is een Europese aanpak nodig, ongeacht de strekking van de overeenkomst. Voorts ging het Commissielid akkoord met de stelling dat dit een politiek dossier is.

Wat de EU-bevoegdheid voor investeringsbeleid betreft, wees het Commissielid erop dat nieuwe wetgeving nodig is over een aantal aangelegenheden waarvoor de lidstaten in het verleden bevoegd waren. Indien een dergelijke nieuwe wetgeving niet voorhanden is, kan zij ook niet op EU-niveau worden toegepast.

De rapporteur, Paweł Zalewski (EPP, PL), rondde het debat af met de conclusie dat uit het antwoord van het Commissielid blijkt dat een regeling inzake beslechting van geschillen tussen investeerders in veel gevallen noodzakelijk is. Vervolgens riep de rapporteur op tot goedkeuring van het verslag in de versie die door het Commissie internationale handel was aangenomen.

III. STEMMING

Tijdens zijn plenaire stemming op 23 mei 2013 heeft het Europees Parlement de amendementen 1 tot en met 43 aangenomen.

Over de wetgevingsresolutie heeft het Parlement evenwel niet gestemd.

De tekst van de amendementen is aan deze nota gehecht.

Financiële aansprakelijkheid in verband met scheidsgerichten voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, die zijn ingesteld bij internationale overeenkomsten waarbij de EU partij is *I**

Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 23 mei 2013 op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor een regeling van financiële aansprakelijkheid in verband met scheidsgerichten voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, die zijn ingesteld bij internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is (COM(2012)0335 – C7-0155/2012 – 2012/0163(COD))²

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Amendement 1

Voorstel voor een verordening
Titel

Door de Commissie voorgestelde tekst

Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor een regeling van financiële aansprakelijkheid in verband met scheidsgerichten voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, die zijn ingesteld bij internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is

Amendement

(Niet van toepassing op de Nederlandse versie.)

Amendement 2

Voorstel voor een verordening

Overweging 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

(1) Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft de Unie de exclusieve bevoegdheid gekregen voor het sluiten van internationale overeenkomsten inzake investeringsbescherming. De Unie **is** al partij bij het Verdrag inzake het Energiehandvest, dat voorziet in

Amendement

(1) Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft de Unie de exclusieve bevoegdheid gekregen voor het sluiten van internationale overeenkomsten inzake investeringsbescherming. De Unie **en de lidstaten zijn** al partij bij het Verdrag inzake het Energiehandvest, dat voorziet in

² De zaak werd terugverwezen voor een nieuwe behandeling naar de bevoegde Commissie uit hoofde van artikel 57, lid 2, tweede alinea, van het Reglement (A7-0124/2013).

Amendement 3

Voorstel voor een verordening

Overweging 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

(2) **Overeenkomsten die voorzien in** investeringsbescherming bevatten **doorgaans een mechanisme** voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, dat een investeerder uit een derde land de mogelijkheid biedt om een vordering in te stellen tegen een staat waarin hij een investering heeft gedaan. De beslechting van geschillen tussen investeerders en staten kan leiden tot toewijzing van vorderingen tot geldelijke schadevergoeding. Bovendien zullen in dergelijke zaken onvermijdelijk aanzienlijke kosten moeten worden gemaakt in het kader van de arbitrageprocedure en het voeren van verweer in zo'n zaak.

Amendement

(2) **In gevallen waarin dit te rechtvaardigen is, kunnen in de toekomst door de Unie te sluiten overeenkomsten inzake** investeringsbescherming **een mechanisme** bevatten voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, dat een investeerder uit een derde land de mogelijkheid biedt om een vordering in te stellen tegen een staat waarin hij een investering heeft gedaan. De beslechting van geschillen tussen investeerders en staten kan leiden tot toewijzing van vorderingen tot geldelijke schadevergoeding. Bovendien zullen in dergelijke zaken onvermijdelijk aanzienlijke kosten moeten worden gemaakt in het kader van de arbitrageprocedure en het voeren van verweer in zo'n zaak.

Amendement 4

Voorstel voor een verordening

Overweging 3 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3 bis) Financiële aansprakelijkheid kan niet goed worden beheerd indien de beschermingsnormen die in investeringsovereenkomsten worden opgenomen veel verder gaan dan de maximale aansprakelijkheid die in de Unie en in de meeste lidstaten wordt erkend. Bijgevolg dienen toekomstige overeenkomsten van de Unie aan buitenlandse investeerders hetzelfde hoge beschermingsniveau, maar geen hoger beschermingsniveau, te bieden dan het Unierecht en de algemene beginselen die de rechtsstelsel van de lidstaten gemeen

hebben, bieden aan investeerders van binnen de Unie.

Amendement 5
Voorstel voor een verordening

Overweging 3 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3 ter) Door het vaststellen van de maximale financiële aansprakelijkheid op grond van deze verordening worden eveneens de wetgevende bevoegdheden van de Unie beschermd zoals deze zijn bepaald door de Verdragen en op rechtmatigheid worden gecontroleerd door het Hof van Justitie, die niet onrechtmatig kunnen worden beperkt door mogelijke aansprakelijkheid die niet is gebaseerd op het op basis van de Verdragen tot stand gekomen evenwichtige systeem. Bijgevolg heeft het Hof van Justitie duidelijk bevestigd dat de aansprakelijkheid van de Unie voor wetgevingshandelingen, met name in gevallen van interactie met internationale wetgeving, scherp moet worden ingekaderd en er geen beroep op kan worden gedaan als de schuldvraag niet duidelijk kan worden beantwoord¹ Toekomstige door de Unie te sluiten investeringsovereenkomsten dienen deze bescherming van de wetgevende bevoegdheden van de Unie te eerbiedigen en geen strengere aansprakelijkheidsnormen te bevatten waarmee de door het Hof van Justitie vastgelegde normen kunnen worden omzeild.

¹ Arrest van het Hof van Justitie van 9 september 2008 in de gevoegde zaken C-120/06 P and C-121/06 P, FIAMM en Fedon / Raad en Commissie (Jurispr. 2008, blz. I-6513).

Amendement 6

Voorstel voor een verordening

Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

(4) Wanneer de Unie internationaal aansprakelijk is voor de toegekende behandeling, wordt van haar verwacht dat zij, conform internationaal recht, een aan de eiser toegewezen schadevergoeding betaalt en de kosten van het geschil voor haar rekening neemt. Toekenning van een schadevergoeding aan de eiser kan echter voortvloeien uit een door de Unie zelf of uit een door een lidstaat toegekende behandeling. Het zou dan ook niet billijk zijn om schadevergoedingen en de kosten van arbitrage uit de begroting van de Unie te betalen, wanneer de behandeling door een lidstaat is toegekend. Het is daarom noodzakelijk dat de financiële aansprakelijkheid, krachtens het recht van de Unie en onverminderd de internationale aansprakelijkheid van de Unie, wordt verdeeld tussen de Unie en de lidstaat die verantwoordelijk is voor de toegekende behandeling, op basis van bij deze verordening vastgestelde criteria.

Amendement

(4) Wanneer de Unie, **als entiteit met rechtspersoonlijkheid**, internationaal aansprakelijk is voor de toegekende behandeling, wordt van haar verwacht dat zij, conform internationaal recht, een aan de eiser toegewezen schadevergoeding betaalt en de kosten van het geschil voor haar rekening neemt. Toekenning van een schadevergoeding aan de eiser kan echter voortvloeien uit een door de Unie zelf of uit een door een lidstaat toegekende behandeling. Het zou dan ook niet billijk zijn om schadevergoedingen en de kosten van arbitrage uit **de begroting van de Europese Unie** te betalen, wanneer de behandeling door een lidstaat is toegekend. Het is daarom noodzakelijk dat de financiële aansprakelijkheid, krachtens het recht van de Unie en onverminderd de internationale aansprakelijkheid van de Unie, wordt verdeeld tussen de Unie **zelf** en de lidstaat die verantwoordelijk is voor de toegekende behandeling, op basis van bij deze verordening vastgestelde criteria.

Amendement 7

Voorstel voor een verordening

Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) De financiële aansprakelijkheid moet worden toegewezen aan de entiteit die verantwoordelijk is voor de behandeling die strijdig met de toepasselijke bepalingen van de overeenkomst wordt geacht. Dit betekent dat de Unie de financiële aansprakelijkheid moet dragen wanneer de betrokken behandeling is toegekend door een instelling, orgaan **of** agentschap van de Unie. De betrokken lidstaat moet de financiële aansprakelijkheid dragen,

Amendement

(6) De financiële aansprakelijkheid moet worden toegewezen aan de entiteit die verantwoordelijk is voor de behandeling die strijdig met de toepasselijke bepalingen van de overeenkomst wordt geacht. Dit betekent dat de Unie **zelf** de financiële aansprakelijkheid moet dragen wanneer de betrokken behandeling is toegekend door een instelling, orgaan, agentschap **of andere juridische entiteit** van de Unie. De betrokken lidstaat moet de financiële

wanneer de betrokken behandeling is toegekend door **de** lidstaat. Wanneer de lidstaat evenwel handelt op een wijze die wordt voorgeschreven door het recht van de Unie, bijvoorbeeld bij het omzetten van een door de Unie vastgestelde richtlijn, moet de Unie de financiële aansprakelijkheid dragen voor zover de betrokken behandeling door het recht van de Unie wordt voorgeschreven. De verordening moet tevens rekening houden met de mogelijkheid dat een individuele zaak betrekking kan hebben op zowel een behandeling die is toegekend door een lidstaat als een behandeling die wordt voorgeschreven door het recht van de Unie. De verordening moet alle door de lidstaten en door de Europese Unie genomen handelingen bestrijken.

aansprakelijkheid dragen, wanneer de betrokken behandeling is toegekend door **deze** lidstaat. Wanneer de lidstaat evenwel handelt op een wijze die wordt voorgeschreven door het recht van de Unie, bijvoorbeeld bij het omzetten van een door de Unie vastgestelde richtlijn, moet de Unie **zelf** de financiële aansprakelijkheid dragen voor zover de betrokken behandeling door het recht van de Unie wordt voorgeschreven. De verordening moet tevens rekening houden met de mogelijkheid dat een individuele zaak betrekking kan hebben op zowel een behandeling die is toegekend door een lidstaat als een behandeling die wordt voorgeschreven door het recht van de Unie. De verordening moet alle door de lidstaten en door de Unie genomen handelingen bestrijken. ***In een dergelijk geval moeten de lidstaten en de Unie de financiële aansprakelijkheid dragen voor de specifieke behandeling die door elk van hen is toegekend.***

Amendement 8 **Voorstel voor een verordening**

Overweging 6 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(6 bis) Wanneer de lidstaat handelt op een wijze die strookt met het recht van de Unie, bijvoorbeeld wanneer hij een door de Unie aangenomen richtlijn niet omgezet in nationale wetgeving of wanneer hij buiten de grenzen treedt van een door de Unie aangenomen richtlijn bij het in nationale wetgeving omzetten ervan, dient die lidstaat bijgevolg financiële aansprakelijkheid te dragen voor de betrokken behandeling.

Amendement 9 **Voorstel voor een verordening**

Overweging 8

(8) Anderzijds is het passend, wanneer een lidstaat de potentieel uit een geschil voortvloeiende financiële aansprakelijkheid draagt, om in beginsel toe te staan dat deze lidstaat als verweerder optreedt om ten aanzien van de door hem aan de investeerder toegekende behandeling verweer te voeren. De in deze verordening vastgelegde regelingen voorzien daarin. Dit heeft als belangrijk voordeel dat de begroting van de Unie en de middelen van de Unie niet, zelfs niet tijdelijk, worden belast door de kosten van procesvoering of door een arbitraal vonnis waarbij de betrokken lidstaat in het ongelijk wordt gesteld.

Amendement 10

Voorstel voor een verordening Overweging 10

(10) In bepaalde situaties is het essentieel dat de Unie zelf als verweerder **optreedt** in geschillen die betrekking hebben op een door een lidstaat toegekende behandeling, teneinde te waarborgen dat haar belangen goed worden gewaarborgd. Hiervan kan met name sprake zijn wanneer het geschil ook betrekking heeft op een door de Unie toegekende behandeling, wanneer blijkt dat de door een lidstaat toegekende behandeling wordt voorgeschreven door het recht van de Unie, **het waarschijnlijk is dat** vergelijkbare vorderingen **kunnen worden** ingesteld tegen andere lidstaten, of er in de zaak sprake is van **onbeantwoorde** rechtsvragen waarvan de beantwoording gevolgen kan hebben voor eventuele toekomstige zaken tegen andere lidstaten of tegen de Unie. Wanneer een geschil gedeeltelijk betrekking heeft op een behandeling die door de Unie is toegekend of die door het recht van de Unie wordt voorgeschreven, moet de Unie als

(8) Anderzijds is het **billijk en** passend, wanneer een lidstaat de potentieel uit een geschil voortvloeiende financiële aansprakelijkheid draagt, om in beginsel toe te staan dat deze lidstaat als verweerder optreedt om ten aanzien van de door hem aan de investeerder toegekende behandeling verweer te voeren. De in deze verordening vastgelegde regelingen voorzien daarin. Dit heeft als belangrijk voordeel dat de begroting van de Unie en **de niet-financiële** middelen van de Unie niet, zelfs niet tijdelijk, worden belast door de kosten van procesvoering of door een arbitraal vonnis waarbij de betrokken lidstaat in het ongelijk wordt gesteld.

(10) In bepaalde situaties is het essentieel dat de Unie zelf als verweerder **kan optreden** in geschillen die betrekking hebben op een door een lidstaat toegekende behandeling, teneinde te waarborgen dat haar belangen goed worden gewaarborgd. Hiervan kan met name sprake zijn wanneer het geschil ook betrekking heeft op een door de Unie toegekende behandeling, wanneer blijkt dat de door een lidstaat toegekende behandeling wordt voorgeschreven door het recht van de Unie, vergelijkbare vorderingen **zijn** ingesteld tegen andere lidstaten, of er in de zaak sprake is van rechtsvragen waarvan de beantwoording gevolgen kan hebben voor **lopende of** eventuele toekomstige zaken tegen andere lidstaten of tegen de Unie. Wanneer een geschil gedeeltelijk betrekking heeft op een behandeling die door de Unie is toegekend of die door het recht van de Unie wordt voorgeschreven, moet de Unie als verweerder optreden,

verweerder optreden, tenzij de vorderingen naar aanleiding van de behandeling van minder belang zijn: hierbij kan worden gelet op het belang van de vordering naar aanleiding van de door de lidstaat toegekende behandeling in verhouding tot de daarmee gepaard gaande mogelijke financiële aansprakelijkheid en opgeworpen rechtsvragen.

tenzij de vorderingen naar aanleiding van de behandeling van minder belang zijn: hierbij kan worden gelet op het belang van de vordering naar aanleiding van de door de lidstaat toegekende behandeling in verhouding tot de daarmee gepaard gaande mogelijke financiële aansprakelijkheid en opgeworpen rechtsvragen.

Amendement 11

Voorstel voor een verordening

Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst

(12) ***Het is gepast dat*** de Commissie, binnen het in deze verordening uiteengezette kader, ***besluit*** of de Unie verweerder moet zijn of dat een lidstaat als verweerder moet optreden.

Amendement

(12) ***Om een werkbaar systeem op te kunnen zetten dient*** de Commissie, binnen het in deze verordening uiteengezette kader, ***te besluiten*** of de Unie verweerder moet zijn of dat een lidstaat als verweerder moet optreden, ***en het Europees Parlement en de Raad over een dergelijk besluit op de hoogte te brengen in het kader van haar jaarlijkse verslaglegging over de tenuitvoerlegging van deze verordening.***

Amendement 12

Voorstel voor een verordening

Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

(14) Wanneer een lidstaat als verweerder optreedt, is het gepast dat hij de Commissie op de hoogte houdt van ontwikkelingen in de zaak en dat de Commissie, in voorkomend geval, de lidstaat die als verweerder optreedt, kan verzoeken een specifiek standpunt in te nemen in aangelegenheden ***waarin de Unie een belang heeft.***

Amendement

(14) Wanneer een lidstaat als verweerder optreedt, is het gepast dat hij de Commissie op de hoogte houdt van ontwikkelingen in de zaak en dat de Commissie, in voorkomend geval, de lidstaat die als verweerder optreedt, kan verzoeken een specifiek standpunt in te nemen in aangelegenheden ***die van invloed zijn op de hogere belangen van de Unie.***

Amendement 13

Voorstel voor een verordening

Overweging 15

(15) **Een** lidstaat **kan** te allen tijde aanvaarden dat hij financieel aansprakelijk is indien een schadevergoeding moet worden betaald. In dat geval kunnen de lidstaat en de Commissie afspraken maken voor de periodieke betaling van kosten en voor de betaling van een eventuele schadevergoeding. Een dergelijke aanvaarding betekent **niet** dat de lidstaat aanvaardt dat de vordering waarover een geschil bestaat, gegrond is. De Commissie **moet** een besluit **kunnen** vaststellen waarin zij eist dat de lidstaat een voorziening treft voor zulke kosten. Ingeval het scheidsgerecht de eiser veroordeelt in de kosten van de Unie, moet de Commissie ervoor zorgen dat alle vooruitbetaalde kosten onverwijld aan de betrokken lidstaat worden terugbetaald.

(15) **Onverminderd de uitkomst van de arbitrageprocedure kan een** lidstaat te allen tijde aanvaarden dat hij financieel aansprakelijk is indien een schadevergoeding moet worden betaald. In dat geval kunnen de lidstaat en de Commissie afspraken maken voor de periodieke betaling van kosten en voor de betaling van een eventuele schadevergoeding. Een dergelijke aanvaarding betekent **op geen enkele juridische wijze** dat de lidstaat aanvaardt dat de vordering waarover een geschil bestaat, gegrond is. De Commissie **kan in een dergelijk geval** een besluit vaststellen waarin zij eist dat de lidstaat een voorziening treft voor zulke kosten. Ingeval het scheidsgerecht de eiser veroordeelt in de kosten van de Unie, moet de Commissie ervoor zorgen dat alle vooruitbetaalde kosten onverwijld aan de betrokken lidstaat worden terugbetaald.

Amendement 14

Voorstel voor een verordening

Overweging 16

(16) In sommige gevallen kan het passend zijn een schikking te treffen om kostbare en onnodige arbitrage te voorkomen. Er moet een procedure worden vastgesteld voor het treffen van zulke schikkingen. Zo'n procedure moet de Commissie, handelend overeenkomstig de onderzoeksprocedure, toestaan om een zaak te schikken, wanneer dit in het belang van de Unie is. Wanneer de zaak een behandeling betreft die door een lidstaat is toegekend, is het passend dat de Commissie en de betrokken lidstaat nauw samenwerken en overleg plegen. De lidstaat moet het recht behouden om de zaak te allen tijde te schikken, mits hij de volledige financiële aansprakelijkheid

(16) In sommige gevallen kan het passend zijn een schikking te treffen om kostbare en onnodige arbitrage te voorkomen. Er moet een **effectieve en snelle** procedure worden vastgesteld voor het treffen van zulke schikkingen. Zo'n procedure moet de Commissie, handelend overeenkomstig de onderzoeksprocedure, toestaan om een zaak te schikken, wanneer dit in het belang van de Unie is. Wanneer de zaak een behandeling betreft die door een lidstaat is toegekend, is het passend dat de Commissie en de betrokken lidstaat nauw samenwerken en overleg plegen, **waaronder over het verloop van de schikkingsprocedure en het bedrag aan geldelijke schadevergoeding**. De lidstaat

aanvaardt en mits de schikking verenigbaar is met het recht van de Unie en niet botst met de belangen van de Unie.

moet het recht behouden om de zaak te allen tijde te schikken, mits hij de volledige financiële aansprakelijkheid aanvaardt en mits de schikking verenigbaar is met het recht van de Unie en niet botst met de belangen van de Unie **als geheel**.

Amendement 15

Voorstel voor een verordening Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst

(18) De Commissie moet nauw overleg plegen met de betrokken lidstaat, om overeenstemming te bereiken over de verdeling van de financiële aansprakelijkheid. Wanneer de Commissie bepaalt dat een lidstaat aansprakelijk is, en de lidstaat deze beslissing niet accepteert, moet de Commissie de schadevergoeding betalen, maar moet zij tevens een besluit tot de lidstaat richten waarin zij deze verzoekt de begroting van de **Europese Unie** aan te vullen met de bedragen in kwestie, vermeerderd met de toepasselijke rente. De verschuldigde rente is de rente die is vastgesteld overeenkomstig artikel 71, lid 4, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, als gewijzigd]. Artikel 263 van het Verdrag is van toepassing in gevallen waarin een lidstaat van mening is dat het besluit niet voldoet aan de in deze verordening geformuleerde criteria.

Amendement

(18) De Commissie moet nauw overleg plegen met de betrokken lidstaat, om overeenstemming te bereiken over de verdeling van de financiële aansprakelijkheid. Wanneer de Commissie bepaalt dat een lidstaat aansprakelijk is, en de lidstaat deze beslissing niet accepteert, moet de Commissie de schadevergoeding betalen, maar moet zij tevens een besluit tot de lidstaat richten waarin zij deze verzoekt de begroting van de Unie aan te vullen met de bedragen in kwestie, vermeerderd met de toepasselijke rente. De verschuldigde rente is de rente die is vastgesteld overeenkomstig artikel 78, lid 4, van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie¹. Artikel 263 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is van toepassing in gevallen waarin een lidstaat van mening is dat het besluit niet voldoet aan de in deze verordening geformuleerde criteria.

¹ PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1.

Amendement 16

Voorstel voor een verordening Overweging 19

Door de Commissie voorgestelde tekst

(19) De begroting van de Unie moet dekking bieden voor de uitgaven die voortvloeien uit in overeenstemming met artikel 218 van het Verdrag gesloten overeenkomsten waarin wordt voorzien in beslechting van geschillen tussen investeerders en staten. Voor zover lidstaten financieel aansprakelijk zijn op grond van deze overeenkomst, moet de Unie in de gelegenheid zijn hetzij eerst de bijdragen van de betrokken lidstaat te ontvangen voordat zij de desbetreffende uitgave doet, hetzij eerst de desbetreffende uitgave doen en daarna door de betrokken lidstaat worden terugbetaald. Gebruikmaking van beide mechanismen moet mogelijk zijn, naargelang wat haalbaar is qua timing. Voor beide mechanismen moeten de door de lidstaten betaalde bijdragen of terugbetalingen worden behandeld als interne bestemmingsontvangsten van de Uniebegroting. De kredieten naar aanleiding van deze interne bestemmingsinkomsten moeten niet alleen de relevante uitgaven dekken, maar tevens kunnen worden toegewezen aan andere onderdelen van de Uniebegroting waaruit de oorspronkelijke kredieten voor bekostiging van de desbetreffende uitgaven volgens het tweede mechanisme afkomstig waren.

Amendement

(Niet van toepassing op de Nederlandse versie.)

Amendement 17

Voorstel voor een verordening

Artikel 2 – letter b

Door de Commissie voorgestelde tekst

(b) "kosten voortvloeiend uit de arbitrage": de vergoedingen voor en kosten van het scheidsgerecht, de kosten van

Amendement

(b) "kosten voortvloeiend uit de arbitrage": de vergoedingen voor en kosten van het scheidsgerecht, **de arbitrage-instelling en**

vertegenwoordiging en de vergoedingen die aan de eiser worden toegekend door het scheidsgerecht;

de kosten van vertegenwoordiging en de vergoedingen die aan de eiser worden toegekend door het scheidsgerecht;

Amendement 18

Voorstel voor een verordening

Artikel 2 – letter c

Door de Commissie voorgestelde tekst

(c) "geschil": een door een eiser tegen de Unie ingestelde vordering in het kader van een overeenkomst, waarover een scheidsgerecht uitspraak zal doen;

Amendement

(c) "geschil": een door een eiser tegen de Unie **of een lidstaat** ingestelde vordering in het kader van een overeenkomst, waarover een scheidsgerecht uitspraak zal doen;

Amendement 19

Voorstel voor een verordening

Artikel 2 – letter j bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

j bis) "hogere belangen van de Unie": een van de volgende situaties:

i) er bestaat een duidelijke kans dat de investeringsbepalingen van de overeenkomst waarom het gaat bij het geschil tussen investeerder en staat en waarbij de Unie partij is, niet consistent of eenvormig worden toegepast of ten uitvoer worden gelegd;

ii) een maatregel van een lidstaat zou kunnen botsen met de ontwikkeling van het toekomstige investeringsbeleid van de Unie;

iii) het geschil zou in een bepaald jaar of in het kader van het meerjarig financieel kader aanzienlijke financiële gevolgen kunnen hebben voor de begroting van de Unie.

Amendement 20

Voorstel voor een verordening

Artikel 3 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. In de in deze verordening bepaalde gevallen stelt de Commissie een besluit vast waarin zij de financiële aansprakelijkheid van de betrokken lidstaat vaststelt, in overeenstemming met de criteria van lid 1.

Amendement

2. In de in deze verordening bepaalde gevallen stelt de Commissie een besluit vast waarin zij de financiële aansprakelijkheid van de betrokken lidstaat vaststelt, in overeenstemming met de criteria van lid 1. ***Het Europees Parlement en de Raad worden van een dergelijk besluit in kennis gesteld.***

Amendement 21

**Voorstel voor een verordening
Artikel 7 – lid 1**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Zodra de Commissie een bericht ontvangt waarin een eiser zijn voornemen uit om, ***in overeenstemming met de bepalingen van een overeenkomst***, een arbitrageprocedure in te leiden, stelt zij de betrokken lidstaat hiervan in kennis.

Amendement

Zodra de Commissie een bericht ontvangt waarin een eiser zijn voornemen uit om een arbitrageprocedure in te leiden, ***of zodra de Commissie op de hoogte wordt gebracht van een verzoek om overleg of vordering tegen een lidstaat***, stelt zij de betrokken lidstaat hiervan in kennis ***en brengt zij het Europees Parlement en de Raad op de hoogte van eventuele eerdere verzoeken om overleg van de eiser en het bericht waarin de eiser zijn voornemen uit om een arbitrageprocedure in te leiden tegen de Unie of een lidstaat binnen 15 dagen na ontvangst van het bericht, met inbegrip van de naam van de eiser, de bepalingen van de overeenkomst die zouden zijn overtreden, de betrokken economische sector, de behandeling die in overtreding zou zijn met de overeenkomst en de hoogte van de geëiste schadevergoeding.***

Amendement 22

**Voorstel voor een verordening
Artikel 8 – lid 2 – letter c**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(c) ***het is waarschijnlijk dat*** in het kader

Amendement

(c) in het kader van dezelfde overeenkomst

van dezelfde overeenkomst vergelijkbare vorderingen **worden ingesteld** tegen door andere lidstaten toegekende behandelingen, en de Commissie is het beste in staat te waarborgen dat effectief en consistent verweer wordt gevoerd; of

zijn vergelijkbare vorderingen **ingesteld of verzoeken om overleg over vergelijkbare vorderingen ingediend gericht** tegen door andere lidstaten toegekende behandelingen, en de Commissie is het beste in staat te waarborgen dat effectief en consistent verweer wordt gevoerd; of

Amendement 23

Voorstel voor een verordening Artikel 8 – lid 2 – letter d

Door de Commissie voorgestelde tekst

(d) het geschil werpt **onbeantwoorde** rechtsvragen op **die kunnen terugkeren in andere geschillen in het kader van dezelfde** of andere overeenkomsten **van de Unie, betreffende een behandeling die door de Unie of andere lidstaten is toegekend.**

Amendement

(d) het geschil werpt **gevoelige** rechtsvragen op, **waarvan de beantwoording gevolgen kan hebben voor de toekomstige uitlegging van de betrokken overeenkomst** of van andere overeenkomsten.

Amendement 24

Voorstel voor een verordening

Artikel 8 – lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. Wanneer de Unie als verweerder optreedt overeenkomstig een besluit van de Commissie op grond van lid 2 of de standaardregel vastgelegd in lid 1, is deze bepaling van de verweerderstatus voor de eiser en het scheidsgerecht bindend.

Amendement 25

Voorstel voor een verordening

Artikel 8 – lid 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

4. De Commissie informeert **de overige lidstaten en** het Europees Parlement over elk geschil waarin dit artikel wordt toegepast, en over de wijze van toepassing

Amendement

4. De Commissie informeert het Europees Parlement **en de Raad** over elk geschil waarin dit artikel wordt toegepast, en over de wijze van toepassing van dit artikel.

van dit artikel.

Amendement 26

Voorstel voor een verordening

Artikel 9 – lid 1 – letter b

Door de Commissie voorgestelde tekst

(b) informeert de lidstaat de Commissie over alle belangrijke procedurele stappen en voert hij regelmatig overleg, in elk geval wanneer de Commissie hierom verzoekt; en

Amendement

(b) informeert de lidstaat de Commissie **onverwijld** over alle belangrijke procedurele stappen en voert hij regelmatig overleg, in elk geval wanneer de Commissie hierom verzoekt; en

Amendement 27

Voorstel voor een verordening

Artikel 9 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. **De** Commissie *kan* te allen tijde verlangen dat **de betrokken** lidstaat een bepaald standpunt inneemt met betrekking tot een door het geschil gerezen rechtsvraag, of met betrekking tot een **ander element dat voor de Unie van belang is**.

Amendement

2. **Indien dit noodzakelijk is gezien de hogere belangen van de Unie, kan de** Commissie te allen tijde verlangen, **na raadpleging van de betrokken lidstaat**, dat **die** lidstaat een bepaald standpunt inneemt met betrekking tot een door het geschil gerezen rechtsvraag, of met betrekking tot een **andere rechtsvraag, waarvan de beantwoording gevolgen kan hebben voor de toekomstige uitlegging van de betrokken overeenkomst of van andere overeenkomsten**.

Amendement 28

Voorstel voor een verordening

Artikel 9 – lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. Indien de betrokken lidstaat van mening is dat dit verzoek een onrechtmatige aantasting is van zijn effectieve verdediging, zal hij in overleg treden met als doel tot een aanvaardbare oplossing te komen. Wanneer er geen

aanvaardbare oplossing kan worden gevonden, mag de Commissie het besluit nemen om van de betrokken lidstaat te eisen een bepaalde rechtspositie in te nemen.

Amendement 29

Voorstel voor een verordening

Artikel 9 – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

3. Wanneer een overeenkomst of de regels waarnaar in een overeenkomst wordt verwezen, voorzien in de mogelijkheid van nietigverklaring van, beroep in verband met of herziening met betrekking tot een rechtsvraag die is vervat in een arbitraal vonnis, kan de Commissie indien zij van mening is dat de innerlijke samenhang of juistheid van de uitlegging van de overeenkomst hiertoe noopt, van **de** lidstaat verlangen dat deze een vordering tot een dergelijke nietigverklaring indient, een dergelijk beroep aantekent of om een dergelijke herziening verzoekt. In deze situaties maken vertegenwoordigers van de Commissie deel uit van de delegatie en krijgen zij de gelegenheid om de zienswijzen van de Unie met betrekking tot de rechtsvraag in kwestie te verwoorden.

Amendement

3. Wanneer een overeenkomst of de regels waarnaar in een overeenkomst wordt verwezen, voorzien in de mogelijkheid van nietigverklaring van, beroep in verband met of herziening met betrekking tot een rechtsvraag die is vervat in een arbitraal vonnis, kan de Commissie indien zij van mening is dat de innerlijke samenhang of juistheid van de uitlegging van de overeenkomst hiertoe noopt, **na raadpleging van de betrokken lidstaat**, van **die** lidstaat verlangen dat deze een vordering tot een dergelijke nietigverklaring indient, een dergelijk beroep aantekent of om een dergelijke herziening verzoekt. In deze situaties maken vertegenwoordigers van de Commissie deel uit van de delegatie en krijgen zij de gelegenheid om de zienswijzen van de Unie met betrekking tot de rechtsvraag in kwestie te verwoorden.

Amendement 30

Voorstel voor een verordening

Artikel 9 – lid 3 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3 bis. Indien de betrokken lidstaat weigert een vordering tot nietigverklaring in te dienen, een beroep aan te tekenen of om een herziening te verzoeken, brengt hij de Commissie hiervan binnen 30 dagen op de hoogte. In dat geval mag de Commissie het besluit nemen om de betrokken lidstaat te verplichten om een vordering

tot nietigverklaring in te dienen, een beroep aan te tekenen of om een herziening te verzoeken.

Amendement 31

Voorstel voor een verordening Artikel 10 – letter c

Door de Commissie voorgestelde tekst

(c) de Commissie verstrekt de lidstaat alle documenten die betrekking hebben op de procedure, om een zo effectief mogelijke verdediging te waarborgen; en

Amendement

(c) de Commissie verstrekt de lidstaat alle documenten die betrekking hebben op de procedure, ***brengt de lidstaat op de hoogte van alle belangrijke procedurele stappen en treedt in elk geval wanneer de betrokken lidstaat dit verlangt, met de lidstaat in overleg,*** om een zo effectief mogelijke verdediging te waarborgen; en

Amendement 32

Voorstel voor een verordening

Artikel 10 – lid 1 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

De Commissie brengt het Europees Parlement en de Raad regelmatig op de hoogte van de ontwikkelingen in de arbitrageprocedure als bedoeld in het eerste lid.

Amendement 33

Voorstel voor een verordening

Artikel 13 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. Wanneer de Unie verweerder is in een geschil betreffende een behandeling die volledig of gedeeltelijk door een lidstaat is toegekend, en de Commissie van mening is dat schikking van het geschil in het belang van de Unie zou zijn, overlegt zij eerst met de betrokken lidstaat. Ook de lidstaat kan

Amendement

1. Wanneer de Unie verweerder is in een geschil betreffende een behandeling die volledig of gedeeltelijk door een lidstaat is toegekend, en de Commissie van mening is dat schikking van het geschil in het belang van de Unie zou zijn, overlegt zij eerst met de betrokken lidstaat. Ook de lidstaat kan

initiatief nemen tot dergelijk overleg met de Commissie.

initiatief nemen tot dergelijk overleg met de Commissie. ***De lidstaat en de Commissie zorgen ervoor dat zij een wederzijds begrip hebben van de juridische situatie en mogelijke gevolgen en voorkomen dat zij een meningsverschil hebben met het oog op de schikking van de zaak.***

Amendement 34
Voorstel voor een verordening

Artikel 13 – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

3. Indien de lidstaat er niet mee instemt het geschil te schikken, kan de Commissie het geschil schikken, wanneer hogere belangen van de Unie zulks vereisen.

Amendement

3. Indien de lidstaat er niet mee instemt het geschil te schikken, kan de Commissie het geschil schikken, wanneer hogere belangen van de Unie zulks vereisen. ***De Commissie verstrekt het Europees Parlement en de Raad alle relevante informatie over haar besluit om het geschil te schikken, in het bijzonder de motivering ervan.***

Amendement 35
Voorstel voor een verordening

Artikel 14 – lid 3 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3 bis. Wanneer de lidstaat een verweerder is in een geschil dat uitsluitend betrekking heeft op een behandeling toegekend door zijn autoriteiten en besluit om het geschil te schikken, stelt hij de Commissie op de hoogte van de ontwerpshikkingsregeling, evenals van de onderhandelingen en de tenuitvoerlegging van de schikking.

Amendement 36

Voorstel voor een verordening Artikel 17 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. Wanneer de Unie als verweerder optreedt overeenkomstig artikel 8 en de Commissie van mening is dat de toegewezen schadevergoeding of het schikkingsbedrag in kwestie op basis van de in artikel 3, lid 1, neergelegde criteria geheel of gedeeltelijk door de betrokken lidstaat moet worden betaald, is de procedure die is uiteengezet in de leden 2 tot en met 5 van toepassing.

Amendement

1. Wanneer de Unie als verweerder optreedt overeenkomstig artikel 8 en de Commissie van mening is dat de toegewezen schadevergoeding of het schikkingsbedrag in kwestie op basis van de in artikel 3, lid 1, neergelegde criteria geheel of gedeeltelijk door de betrokken lidstaat moet worden betaald, is de procedure die is uiteengezet in de leden 2 tot en met 5 **van dit artikel** van toepassing. **Die procedure is ook van toepassing wanneer de Unie, die overeenkomstig artikel 8 als verweerder optreedt, succesvol is in de arbitrage maar de uit de arbitrage voortvloeiende kosten moet dragen.**

Amendement 37

Voorstel voor een verordening

Artikel 17 – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

3. De Commissie neemt binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek tot betaling van de definitief toegewezen schadevergoeding of van het schikkingsbedrag een tot de betrokken lidstaat gericht besluit, waarin zij het door deze lidstaat te betalen bedrag vaststelt.

Amendement

3. De Commissie neemt binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek tot betaling van de definitief toegewezen schadevergoeding of van het schikkingsbedrag een tot de betrokken lidstaat gericht besluit, waarin zij het door deze lidstaat te betalen bedrag vaststelt. **De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad in kennis van een dergelijk besluit en de financiële motivering ervan.**

Amendement 38

Voorstel voor een verordening

Artikel 17 – lid 4

4. Tenzij de betrokken lidstaat binnen één maand bezwaar aantekent tegen het besluit van de Commissie, compenseert de betrokken lidstaat de begroting van de Unie binnen drie maanden na het besluit van de Commissie voor de betaling van de schadevergoeding of het schikkingsbedrag. De betrokken lidstaat is rente verschuldigd tegen het rentetarief dat van toepassing is op andere sommen gelds die aan de begroting van de Unie verschuldigd zijn.

4. Tenzij de betrokken lidstaat binnen één maand bezwaar aantekent tegen het besluit van de Commissie, compenseert de betrokken lidstaat **met het gelijkwaardige bedrag** de begroting van de Unie binnen drie maanden na het besluit van de Commissie voor de betaling van de schadevergoeding of het schikkingsbedrag. De betrokken lidstaat is rente verschuldigd tegen het rentetarief dat van toepassing is op andere sommen gelds die aan de begroting van de Unie verschuldigd zijn.

Amendement 39

Voorstel voor een verordening Artikel 18 – lid 1

1. **De** Commissie **kan** een besluit nemen waarin zij de betrokken lidstaat verzoekt om financiële bijdragen te leveren aan de begroting van de Unie in verband met de uit de arbitrage voortvloeiende kosten, **wanneer zij van mening is dat de lidstaat ingevolge de in artikel 3 neergelegde criteria aansprakelijk zal zijn voor betaling van een eventuele schadevergoeding.**

1. **Wanneer de Unie overeenkomstig artikel 8 als verweerder optreedt en tenzij overeenkomstig artikel 11 een andere regeling is getroffen, kan de** Commissie een besluit nemen waarin zij de betrokken lidstaat verzoekt om **vooraf** financiële bijdragen te leveren aan de begroting van de Unie in verband met de **voorzien**e of **gemaakte** uit de arbitrage voortvloeiende kosten. **Een dergelijke beslissing over financiële bijdragen is evenredig en houdt rekening met de in artikel 3 neergelegde criteria.**

Amendement 40

Voorstel voor een verordening Artikel 19

Terugbetalingen of betalingen door een lidstaat aan de begroting, voor de betaling van een schadevergoeding of schikkingsbedrag of kosten anderszins,

Terugbetalingen of betalingen door een lidstaat aan de begroting **van de Unie**, voor de betaling van een schadevergoeding of schikkingsbedrag of kosten anderszins, **met**

worden beschouwd als interne bestemmingsontvangsten in de zin van **[artikel 18 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen]**. Zij mogen worden gebruikt ter dekking van uitgaven die voortvloeien uit overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 218 van het Verdrag en die voorzien in de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, of worden toegewezen aan de begroting waaruit kredieten die oorspronkelijk waren verstrekt om een schadevergoeding, een schikkingsbedrag of andere kosten te betalen, zijn bekostigd.

inbegrip van de in artikel 18, lid 1, van deze verordening genoemde kosten, worden beschouwd als interne bestemmingsontvangsten in de zin van **artikel 21, lid 4, van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012**. Zij mogen worden gebruikt ter dekking van uitgaven die voortvloeien uit overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 218 van het Verdrag en die voorzien in de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, of worden toegewezen aan de begroting waaruit kredieten die oorspronkelijk waren verstrekt om een schadevergoeding, een schikkingsbedrag of andere kosten te betalen, zijn bekostigd.

Amendement 41

Voorstel voor een verordening Artikel 20 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De Commissie zal worden bijgestaan door ~~het~~ Comité voor investeringsovereenkomsten dat in het leven is geroepen bij **Verordening [2010/197 COD]**. Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

Amendement

1. De Commissie zal worden bijgestaan door het Comité voor investeringsovereenkomsten dat in het leven is geroepen bij **Verordening (EU) nr. 1219/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 tot vaststelling van overgangsregelingen voor bilaterale investeringsbeschermingsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen¹**. Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

PB L 351 van 20.12.2012, blz. 40.

Amendement 42

Voorstel voor een verordening Artikel 21 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De Commissie dient regelmatig een verslag over de uitvoering van deze verordening in bij het Europees Parlement en de Raad. Het eerste verslag zal worden ingediend uiterlijk **drie** jaar na de inwerkingtreding van deze verordening. De daaropvolgende verslagen zullen vervolgens om de drie jaar worden ingediend.

Amendement

1. De Commissie dient regelmatig een **gedetailleerd** verslag over de uitvoering van deze verordening in bij het Europees Parlement en de Raad. **Dit verslag bevat alle relevante informatie, waaronder de lijst van de tegen de Unie of de lidstaten ingestelde vorderingen, verbonden procedures, vonnissen en de financiële gevolgen voor de respectieve begrotingen.** Het eerste verslag zal worden ingediend uiterlijk **vijf** jaar na de inwerkingtreding van deze verordening. De daaropvolgende verslagen zullen vervolgens om de drie jaar worden ingediend, **tenzij de begrotingsautoriteit, bestaande uit het Europees Parlement en de Raad, anders besluit.**

Amendement 43

Voorstel voor een verordening Artikel 21 – lid 1 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

1 bis. De Commissie dient jaarlijks bij het Europees Parlement en de Raad een lijst met verzoeken om overleg van eisers, vorderingen en arbitragevonnissen in.